

עוד פתח ואמר, בראשית ברא
אלהים את השמים ואת הארץ.
את - זה ימין של הקדוש ברוך
הוא. ואת - זה השמאל. למדנו
שנטה הקדוש ברוך הוא ימינו
וברא את השמים, ונטה שמאלו
וברא את הארץ. זהו שפתוב
(ישעיה מוח) אף ידי יסדה ארץ וימיני
טפחה שמים קרא אני אליהם
יעמדו יחדו.

מה זה יעמדו יחדו? היעלה על
לבך ששמים וארץ? לא כן
(מהשמים קורא אני אליהם. והארץ לא כן)
אלא ימין ושמאל שהם א"ת
וא"ת. והיאך יעמדו יחדו? בזאת
ההיא ששולטת בחצות הלילה
שכלולה א"ת בזאת.

ושנינו, כתוב (קהלת א) את הכל
עשה יפה בעתו. א"ת - זה
שאמרנו. הכל - כמו שנאמר
(בראשית כד) וה' ברוך את אברהם
בכל. ושנינו שהיא כתר שנקרא
זא"ת, שכלולה מא"ת וא"ת,
ושולטת בחצות הלילה בשני
צדדיה, ברחמים ודין. רחמים
לישראל, ודין לעמים עובדי
כוכבים ומזלות.

פתח ר' חייא ואמר, אם נוח
לפני מר שנאמר דבר אחד על מה
שבאתי כתוב, ויהי בחצי הלילה
וה' הפה כל בכור בארץ מצרים.
ומזה שאמר מר, נשמע שפסוק
זה באותו דבר בא, ואנו הדרוך
תקינה לפנינו לבא ולשאל לפניך.
פתח רבי שמעון ואמר, (תהלים קיג)

מי פה' אלהינו המגביהי לשבת
וגו'. מי פה' אלהינו - שעולה
ומתעטר להתישב בכתר עליון
קדוש, מאיר על כל המנורות
שמאירות כתרים ועטרות.
המשפילי לראות - שיורד בכתרו
מכתר לכתר, מנזר לנזר, מאור
לאור, ממנורה למנורה, להשיג
בעליונים ותחתונים. זהו שפתוב

עוד פתח ואמר, בראשית ברא אלהים את
השמים ואת הארץ, את דא ימינא
דקודשא בריך הוא, ואת דא שמאלא.
אוליפנא, דסטא קדשא בריך הוא ימיניה,
וברא ית שמאי, וסטא שמאלא, וברא ית
ארעא. הדא הוא דכתיב, (ישעיה מ"ח) אף ידי
יסדה ארץ וימיני טפחה שמים קורא אני
אליהם יעמדו יחדו.

מהו יעמדו יחדו. סלקא דעתך שמאי וארעא
לאו הכי, (ג"א מהשמים קורא אני אליהם והארץ לאו הכי)
אלא ימינא ושמאלא דאינון א"ת וא"ת,
והיאך יעמדו יחדו. בזאת ההיא, דש'לטא
בפלגות ליליא, דכלילא א"ת בזאת.

ותנינו, כתיב (קהלת א) את הכל עשה יפה בעתו.
א"ת, הא דאמרן. הכל, כמה דאת
אמר, (בראשית כד) וי' ברוך את אברהם בכל.
ותאנא, דהיא כתרא דאתקרי זא"ת, דכלילא
מא"ת וא"ת. ושלטא בפלגות ליליא, בתרין
סטרין, ברחמי ודינא, רחמי לישראל, ודינא
לעמין עובדי כוכבים ומזלות.

פתח ר' חייא ואמר, אי ניחא קמיה דמר,
דינימא חד מלה, על מה דאתינא כתיב,
ויהי בחצי הלילה וי' הפה כל בכור בארץ
מצרים. ומהאי דאמר מר, אשתמע דהאי
פסוקא בההוא מלה אתא ואנן אורחא
אתתקנא קמו, למיתי למשאל קמו.

פתח רבי שמעון ואמר, (תהלים קיג) מי בני'
אלהינו המגביהי לשבת וגו'. מי בני'
אלהינו, דסליק ואתעטר לאתישבא בכתרא
עלאה קדישא, נהירו על כל בוציני דנהרו
כתרין ועטרין. המשפילי לראות, דנחית
בכתרו, מכתרא לכתרא, מנזרא לנזרא,
מנהירו לנהירו, מבוצינא לבוצינא. לאשגחא